

Nr 10.

Ankom till riksdagens kansli den 4 mars 1930 kl. 1 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om frihet från stämpelavgift vid lagfart å fång enligt ensittarlagen.

(1:a avd.)

I en inom andra kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 229, har herr *Törnkvist* i Karlskrona hemställt, »att riksdagen måtte vidtaga sådan förändring i eller göra sådant tillägg till stämpelförordningen, att ensittarfång förklaras fria från stämpelavgift».

Enligt rubriken »Köp av fast egendom» under 8 § i förordningen angående stämpelavgiften den 19 november 1914 (stämpelförordningen) skall avhandling om sådant köp, då den för lagfart företes, förses med stämpel, som, utom i vissa särskilt angivna fall, skall utgöra 1 krona för varje fulla 100 kronor av egendomens värde. Med avhandling förstås i denna paragraf, enligt stadgande i sista stycket av paragrafen, varje skriftligen avfattad handling, evad den har formen av ett mellan två eller flera personer slutet avtal eller icke, vilken i det avseende, varom i varje fall är fråga, medför upplåtelse av rättighet eller åtagande av förpliktelse.

Utskottet.
Gällande bestämmelser.

Det i motionen framställda yrkandet avser införande i stämpelförordningen av ett uttryckligt stadgande därom, att stämpelavgift icke skall utgå vid företeende för lagfart av handling å fång enligt lagen den 18 juni 1925 om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område (ensittarlagen).

Motionen.

Till stöd för sitt yrkande har motionären i huvudsak anfört följande.

Det syntes råda oklarhet hos domstolarna, huruvida stämpelavgift skall utgå eller ej vid företeende för lagfart av handling å fång enligt ensittarlagen. Vissa domstolar stämpelbelade dylik handling, andra däremot icke. Ett önskemål vore att få en enhetlig praxis å området. Blott med anlitan- de av rättsväsendet vore detta kanske icke möjligt utan en tidsödande omgång med fullföljd till högre instanser. Riksdagen kunde emellertid snabbt rätta till saken. Stämpelfrihet borde stadgas.

På hemställan av 1929 års bevillningsutskott (betänkande nr 28) har riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t den 5 juni samma år, nr 314, anhållit, Bihang till riksdagens protokoll 1930. 7 saml. 9 häft. (Nr 10—11.)

Utskottets yttrande.

att Kungl. Maj:t ville verkställa en allmän revision av stämpellagstiftningen, i vad densamma avsåge avgifter, som utginge enligt 8 § stämpelförordningen. Utskottet förutsätter, att en utredning i sådant syfte kommer att av Kungl. Maj:t igångsättas inom en nära framtid. Till följd härav och då, enligt vad utskottet inhämtat, talan jämlikt 20 § stämpelförordningen om återfående av erlagd stämpelavgift för sådan handling, som i motionen avses, blivit i visst fall anhängiggjord i vederbörande hovrätt, har utskottet, utan att nu taga ställning till frågan, huruvida ensittarfång för närvarande äro underkastade stämpelplikt, ansett sig böra avstyrka bifall till motionärens förslag.

Utskottet hemställer alltså,

att motionen II:229 av herr Törnkvist i Karlskrona, om frihet från stämpelavgift vid lagfart å fång enligt ensittarlagen, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 4 mars 1930.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande: herrar Johan Nilsson i Kristianstad, Bårg, Bergman, Örne, Boman, K. Oscar Ericson i Obergå, Leander, Björnsson, Johansson i Arkösund, Bengtsson i Kullen, Hamrin, Olsson i Golvvasta, Björklund, Nilsson i Hörby, Wahlmark, Forssberg, Olsson i Gävle, Lithander, Johansson i Krogstorp och Werner.
